

[H. C. Toft.]

værdierne, sagde jeg. Dermed har jeg også villet anerkende det arbejde, som fredningsplanudvalgene har udført.

Jeg har selv i næsten 10 år været medlem af overfredningsnævnet og derved haft et samarbejde med fredningsplanudvalgene og har for de flestes vedkommende haft gode indtryk af dette arbejde. Mine bemærkninger nu går alene på, at vi nu laver amts- og regionplaner, hvor man skal udarbejde landskabsanalyser, hvad fredningsplanudvalgene også skal. Jeg vil altså bare hermed sige, at når man går videre i lovgivningen og skaber nye organer, skal man passe på ikke at få en dobbeltadministration, og det er ud fra den betragtning, det konservative folkeparti vil arbejde videre for en forenkling.

Miljøministeren (*Holger Hansen*):

Må jeg begynde med at sige det, jeg også nævnede ved den forrige sags behandling, at det, der må være vores opgave, er i disse planlægningslove at søge at sikre de hensyn, vi gerne vil tage, under et system, som er så enkelt som muligt, og et system, som ikke kræver mere administration, end det er nødvendigt. Og det er sådan set ud fra de hensyn, at vi i miljøministeriet har udarbejdet dette lovforslag.

Jeg bemærker vel, at hr. H. C. Toft ligesom hr. Hans Toft nogle gange også i dag har bebrejdet mig, at jeg ikke har fulgt den betænkning op fra 1973, hvori et flertal eller rettere hele udvalget ved afgivelse af betænkningen om region- og landsplanloven udtalte netop det, som hr. H. C. Toft citerede om, at nu burde fredningsplanudvalgenes arbejdsområde dækkes ind af regionplanmyndigheden, altså af amtsrådet; jeg husker ikke den nøjagtige tekst.

Når jeg har fremsat dette forslag, som vi nu har til behandling, i dets nuværende form, skyldes det naturligvis, at vi i mellemtiden har haft en debat i folketinget i maj måned, hvor det klart viste sig, at der i dette ting var et stort flertal, der ønskede fredningsplanudvalgene bevaret. Jeg udtalte i min redegørelse til folketinget i maj min egen tvivl om, hvorvidt disse fredningsplanudvalg burde bestå; jeg tror, jeg havde udformet det sådan, at jeg hælder nok mest til, at opgaven bør overflyttes til regionplanmyndigheden. Det viste sig, at det var der i fol-

ketinget en bred forståelse for, men ikke nu, idet man fra adskillige partier sagde, at når regionplanerne er gennemført, er tiden nok inde. Det har jeg naturligvis taget til efterretning ved udarbejdelsen af dette lovforslag. Vi har meget dygtige embedsmænd i miljøministeriet på dette område, og vi har haft et udmærket samarbejde om dette lovforslag, men jeg må nok sige, at det er folketingets stilling i foråret, som har været retningssgivende for mig på dette punkt.

Må jeg føje ind til hr. Hans Bjerregaard, der jo ytrede, at det nok alligevel var det klogeste at se at få fjernet disse fredningsplanudvalg, at det var altså nogenlunde det modsatte, hr. Hans Bjerregaards partifælle på fremskridtspartiets vegne i maj måned tilkendegav fra denne talerstol som fremskridtspartiets mening på det tidspunkt.

Nu er det jo fredning, vi taler om, og der er måske andre tilstande nu end dengang i fremskridtspartiet, men det står mig ikke herefter ganske klart, hvad fremskridtspartiet i virkeligheden mener om det centrale punkt ved behandlingen af dette lovforslag. Men det kan vi måske høre nærmere om i udvalget for fysisk planlægning; det kan jo være, at både den nuværende og den daværende ordfører vil få sæde i udvalget, og så kan vi jo høre videre om dette.

Må jeg dernæst sige noget om nogle af detaljerne. De private vandløb er nævnt, og det er da klart, at det kan vi drøfte; det har vi også under lovforbereidelsen overvejet, idet jeg har været opmærksom på, at det fra sportsfiskerne er rejst som et problem. Men jeg vil gerne sige, at hvis vi skal overveje at inddrage de private vandløb under disse regler, åbner vi for en ganske voldsom udvidelse af den aktivitet, som finder sted på disse områder. Det kan man naturligvis vælge at gøre, hvis man synes, det er hensigtsmæssigt; jeg vil gerne være med til, at vi diskuterer dette i udvalget, naturligvis, men jeg vil godt gøre opmærksom på, at her er man altså ude på noget af det, der bestemt ikke gør denne sag og planlægning i øvrigt lettere at administrere. Men vel, lad os tale om det, når vi når så vidt.

Hr. Raunkjær var inde på spørgsmålet om private foreningers indflydelse på vores fredningsplanlægning og på vores fredningslovgivning. Også dette er jeg naturligvis rede til at overveje. Jeg har været ude for